

XLI TROBADA AL COLL DE MANRELLA

Commemoració del pas a l'exili de

Lluís Companys

president de la Generalitat de Catalunya

el seu govern, i exiliats republicans

Diumenge, 20 d'octubre de 2019 La Vajol (Alt Empordà)

PROGRAMA

A les 8 del matí: Sortida autocar de la plaça de la Universitat, davant de la Universitat.
. Esmorzar a l'Àrea de l'Empordà.

A les 12: Actes al Coll de Manrella davant del Monument:

Presenta l'acte: **Enric Pujol i Casademont**, doctor en història, professor de l'UAB.

◆ Arribada de la **Flama de la Llibertat**.

◆ Salutació i benvinguda dels batlles del terme municipal de la zona: l'**Agullana, La Vajol, i Morellàs-Les Illes** (Vallespir).

◆ **Ofrena floral** de les entitats i Ofrena floral dels infants.

◆ Lliurament del **Memorial president Lluís Companys Coll de Manrella 2019**, que les JERC Alt Empordà atorguen "a una persona destacada pel seu servei al país"

◆ **Parlaments:**

. **Jack Gou**, director del curtmetratge "Demà tindrem sort", sobre l'exili, produït amb la participació de gent de la comarca.

. **Alfons Romero i Dalmau**, historiador, de Figueres.

. **Alfons Quera i Carré**, historiador, director del **Museu Memorial de l'Exili (MUME)** de la Jonquera.

◆ Actuació de **Tomàs Fletxa**, cantant empordanès.

◆ Dinar de germanor: botifarrada popular.

*En cas de tramuntana o pluja el dinar es farà al casal La Camèlia, de la Vajol.

◆ Llevant de taula: cants populars d'animació per **Tomàs Fletxa** i ballada de sardanes.

◆ Tarda: Visita guiada a la **Canònica de Santa Maria de Vilabertran**. Declarada Bé Cultural d'Interès Nacional pel Govern de la Generalitat de Catalunya.

◆ A les 7, tornada. A les 8.30, arribada a Barcelona.

Import: autocar i dinar 35 € + Visita guiada de Vilabertran 5 €

Organització: Comissió d'Actes Lluís Companys

Col·laboració i inscripcions:

Indrets del Record: 93 317 84 68 - indretsdelrecord@gmail.com

Casal Irla d'ERC Horta-Guinardó. Llibreria Clau de Volta:

claudevolta@hotmail.com

IPECC: ipecc@ipecc.cat

Lluís Companys i Jover (El Tarròs, 1882 – Barcelona, 15 d'octubre de 1940)

Exili i mort

El 23 de gener del 1939, quan les forces franquistes estaven a punt d'entrar a Barcelona, el president Companys va travessar la frontera amb el lehendakari José Antonio Aguirre i altres republicans. Es va exiliar primer a Perpinyà i després a París per treballar en la representació a l'exili de la Generalitat (Consell Nacional de Catalunya). Va acabar finalment a la Bretanya francesa, i s'hi va quedar, malgrat el perill que corria, per no perdre el contacte amb el seu fill Lluís, que tenia una greu malaltia mental.

El 13 d'agost de 1940 va ser detingut a La Baule (Bretanya) per la policia militar alemanya per ordre de les autoritats espanyoles amb col·laboració de membres de l'ambaixada espanyola a França. El Govern de Hitler, a petició de Franco, li va aplicar l'extradició i se'l van emportar a Madrid, on li van obrir diligències per “ser el president de la Generalitat, ministre de la República i responsable dels fets realitzats a Catalunya”. Després de diversos interrogatoris i tortures, el 3 d'octubre va ser traslladat al Castell de Montjuïc a Barcelona on li van fer un consell de guerra sumaríssim sense garanties processals. En el judici es va manifestar que “no era Lluís Companys qui es jutjava, sinó el president de la Generalitat de Catalunya”.

Va ser afusellat el 15 d'octubre de 1940, a dos quarts de set de la matinada, al fossar de Santa Eulàlia del Castell de Montjuïc. Moria, als 58 anys, amb el crit “Per Catalunya!”

Commemorem el 75è aniversari de l'afusellament del president de la Generalitat de Catalunya.

Des del 1985, les despulles de Companys reposen en un mausoleu al **Fossar de la Pedrera** del cementiri de Montjuïc, lloc que es va convertir en tomba comuna per a milers de víctimes de la repressió franquista.

La memòria de la seva figura i, especialment, de la seva mort ha estat reivindicada en qualitat de símbol de Catalunya i d'un govern democràtic suprimit per la força de les armes d'un règim totalitari.

El 29 de setembre de 2008, en un acte solemne a la Generalitat de Catalunya, la cònsol d'Alemanya i el cònsol francès a Catalunya, en representació dels respectius governs, van assumir la responsabilitat en la detenció i deportació del president Lluís Companys, lliurat als franquistes.

En les commemoracions de l'afusellament de Lluís Companys, que es fan cada any a l'octubre, tant les institucions polítiques com les entitats socials reclamen l'anul·lació del judici. No obstant, l'Estat espanyol sempre s'ha negat a revisar la causa contra Companys i altres víctimes del franquisme adduint la Llei d'amnistia del 1977.

Fragments extrets de: Generalitat de Catalunya. Departament de la Presidència.

Commemorem del 79è Aniversari de l'assassinat del president de la Generalitat

Lluís Companys

Cada any, el diumenge després del 15 d'octubre, al coll de MANRELLA, té lloc una trobada per recordar l'exili i el vil assassinat del president de Catalunya per les forces franquistes enemigues de Catalunya.

Tres coses que sé sobre la reacció a la sentència, abans no arribe

Diari de Vilaweb. **Vicent Partal**, del 10-10-2019. Fragment:

«Ja veurem què som capaços de fer, però la setmana vinent, d'aquests dies que només es poden viure una vegada, en podríem arribar a tenir uns quants»

[...]

Entre moltes més raons, per una cosa que vaig explicar fa uns dies després de tornar d'Hong Kong. Allà em van insistir una vegada i una altra que **si perds l'ansia per guanyar, aleshores perds segur**. Ells han passat cinc anys resistint una duresa terrible, abans de renàixer. I ara ja no es pregunten tant de quina manera concreta es guanya, com ho feien el 2014. Simplement volen guanyar. I s'han conjurat per a respectar-se les diferències i alhora unir-se contra Pequín.

[...]

El moviment independentista català ha fet fins ara coses extraordinàries, que ens haurien d'enorgullir a tots. Ha generat una consciència de país, amb obertura al món i respecte de la diferència, que és simplement admirable. Ha bastit la nació, fins i tot més enllà del límit autonòmic imposat. Ha despulpat completament l'estat espanyol i ha mostrat el caràcter autoritari del règim, menant-lo a una crisi institucional com no se n'havia vist cap. **Ha sostingut al carrer la reivindicació més multitudinària de la història recent d'Europa, durant una dècada sencera, sense defallir mai**. Sense defallir ni tan sols quan va fer l'acte més èpic de desobediència, el referèndum d'autodeterminació, tot i ser víctima de l'acte d'agressió més violent que ha vist Europa fora de temps de guerra: mai, enlloc, tants policies no havien pegat tant en tan poc temps, simultàniament, sobre un territori tan gran. Catalunya ha guanyat totes les eleccions, fins i tot les convocades mitjançant el procés irregular del 155.

D'errors, n'hi ha haguts d'importants, lamentablement. N'hem fet tots. Mai no havíem arribat a un territori tan desconegut i els mapes no servien, cosa que vàrem comprovar massa tard. Hem perdut massa temps en disputes estèrils. **Però el mosaic, aquest mosaic de veus, projectes, organitzacions, sensibilitats i idees que és el moviment independentista, dos anys després no tan sols no és de cap manera mort**, com esperaven Rajoy i Sánchez quan van pactar el 155, sinó que els fa encara més por, desestabilitza més l'estat i enforteix molt més la societat. Una societat que avui és molt més conscient que mai del monstre que té davant i per què cal anar-se'n com més prompte millor.

Sóc conscient que al final la decisió sobre com reaccionar a partir de dilluns serà personal, de cadascú. I crec que tots hem de començar reconeixent això. Si la decepció, el desengany, la por o la desconfiança us ofega, aleshores no us mogueu de casa, no us angoixeu. Però si allò que veieu us engresca o us va engrescant, aleshores eixiu, tan crítics i escèptics com vulgueu, i afegiu-vos-hi sense prevencions, amb entusiasme. Simplement perquè ja heu après que hi ha dies que no es poden viure dues vegades. **Ja veurem què som capaços de fer**, però la setmana vinent, d'aquests dies que només es poden viure una vegada, en podríem arribar a tenir uns quants. Novament.

Encesa de la Flama de la Llibertat

Ofrena floral dels infants

Canònica de Santa Maria de Vilabertran
declarada Bé d'Interès Cultural Nacional per la Generalitat de Catalunya

